

prawne — ponadto odpis protokołu walnego zgromadzenia (zgromadzenia wspólników) zatwierdzającego zamknięcie roczne oraz odpis sprawozdania komisji rewizyjnej.

2. Osoby prawne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, obowiązane są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg oraz wykazać w załączniku do zeznania przychody i wydatki według ich rodzajów.

3. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe obowiązani są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg, a ponadto dołączyć zamknięte księgi do zeznania o wysokości obrotu.

§ 24. W roku 1983 wykaz, o którym mowa w § 10 ust. 2, zostanie określony w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 25. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 lipca 1981 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 18, poz. 89 i Nr 28, poz. 148).

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

196

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 lipca 1983 r.

w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Podatnicy wykonujący działalność w zakresie i na warunkach określonych w rozporządzeniu opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego albo opłatę skarbową zamiast tych podatków.

2. Zastosowanie jednej z form opodatkowania określonych w rozporządzeniu następuje na wniosek podatnika według jego wyboru, jeżeli podatnik spełnia warunki do tej formy opodatkowania.

§ 2. 1. Podatnicy prowadzący działalność opodatkowaną podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego albo uiszczający opłatę skarbową zwolnieni są, z zastrzeżeniem § 4, od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci są obowiązani jednak wydawać na żądanie klienta kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobu lub wykonanie usługi oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym wystawiono rachunek.

2. Do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach albo w formie innego ryczałtu niż ryczałt umowny lub karta podatkowa albo którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, z wyjątkiem uiszczających opłatę skarbową, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 1, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego.

3. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu od przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży, składać deklaracje o obrocie i dochodzie oraz opłacać zaliczki na poczet tego ryczałtu.

§ 3. 1. W razie osiągnięcia przez podatników określonych w § 1 dochodów z innych źródeł, podlegających opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na ogólnych zasadach. Do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów podatnika i jego małżonka, z wyjątkiem przychodów zwolnionych od podatku dochodowego bądź odrębnie opodatkowanych tym podatkiem z mocy przepisów szczególnych.

2. Przepis ust. 1 zdanie drugie nie ma zastosowania do podatników opłacających opłatę skarbową zamiast podatków obrotowego i dochodowego.

§ 4. 1. Podatnicy wykonujący działalność opodatkowaną podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego, jeżeli sprzedają produkty lub usługi luksusowe, są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży tych produktów i usług na zasadach określonych w § 24.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani w terminie płatności karty podatkowej lub rat ryczałtu składać deklaracje o obrocie osiągniętym z tytułu sprzedaży produktów lub usług luksusowych oraz wpłacać w tym terminie różnicę między podatkiem obrotowym, należnym według stawek określonych dla takich samych produktów i usług na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289), a podatkiem obrotowym właściwym dla działalności, w ramach której podatnik sprzedaje te produkty i usługi.

Rozdział 2

Karta podatkowa.

§ 5. Podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej mogą opłacać podatnicy wykonujący działalność:

- 1) w rodzajach rzemiosł określonych w części I tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej „tabelą” — przy zatrudnieniu nie przekraczającym stanu określonego w tabeli,
- 2) w zakresie handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów — w warunkach określonych w części II tabeli,
- 3) w zakresie przemysłu gastronomicznego, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa — w warunkach określonych w części III tabeli,
- 4) w zakresie usług transportowych — w warunkach określonych w części IV tabeli,
- 5) w zakresie usług rozrywkowych, z wyjątkiem lekcji tańca — w warunkach określonych w części V tabeli,
- 6) w zakresie sprzedaży posiłków domowych w mieszkaniach, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa — w warunkach określonych w części VI tabeli.

§ 6. 1. Podatnicy określani w § 5 opłacają kartę podatkową, jeżeli:

- 1) mają uprawnienie do wykonywania działalności, wydane na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) przy wykonywaniu działalności nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę, jak i z usług innych zakładów lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne, których podatnik nie może wykonać we własnym zakresie,
- 3) nie wykonują sami, poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w § 5, ani ich małżonkowie działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; nie wyłącza jednak opłacania karty podatkowej wykonywanie przez podatnika lub jego małżonka we własnym imieniu działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach wodnych o mocy oddawanej do 5.000 kilowatów oraz działalności opodatkowanej w formach zryczałtowanych od przychodów: ze zrywki i wywozu drewna z lasów przy użyciu ciągników, z hodowli lisów i norek oraz z pozyskiwania i sprzedaży odpadów poużytkowych i produkcyjnych.

2. Jeżeli podatnik wykonujący działalność określoną w § 5 pkt 1 ma uprawnienie do wykonywania różnych rodzajów rzemiosł, łączne zatrudnienie nie może przekroczyć stanu zatrudnienia określonego dla rodzaju rzemiosła, dla którego przewidziano najniższy stan zatrudnienia.

3. Podatnicy wykonujący działalność określoną w § 5 pkt 1—5 opłacają kartę podatkową również w wypadku, gdy działalność ta wykonywana jest przez wspólników, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy są wymienieni w dokumencie uprawniającym do wykonywania działalności, a łączna liczba wspólników oraz zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego w tabeli.

4. W rodzajach rzemiosł, o których mowa w § 5 pkt 1, wykonywanych na podstawie zezwolenia, do liczby

pracowników wlicza się osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę nakładczą.

5. Do liczby pracowników nie wlicza się zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym:

- 1) członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem,
- 2) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, w liczbie określonej przez przepisy o nauce zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy,
- 3) czeladników w liczbie do dwóch lub absolwentów szkół zawodowych w liczbie do dwóch — przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej; nie wyłącza jednak opłacania karty podatkowej okresowe zatrudnienie — za zgodą organu, który wydał uprawnienie do wykonywania rzemiosła — więcej niż dwóch takich czeladników lub absolwentów, jeżeli to zatrudnienie następuje na miejsce czeladnika lub absolwenta, którego 24-miesięczny okres zatrudnienia upływa nie później niż w ciągu 3 miesięcy,
- 4) emerytów lub rencistów — nie więcej niż dwóch.

6. W rodzajach rzemiosł, o których mowa w § 5 pkt 1, wykonywanych na podstawie zezwolenia, do liczby pracowników nie wlicza się — poza osobami wymienionymi w ust. 5 — również pracowników nie zatrudnionych bezpośrednio przy wykonywaniu rzemiosła, a mianowicie zatrudnionych przy sprzedaży wyrobów, przyjmowaniu zleceń na usługi, utrzymywaniu czystości, prowadzeniu kasy i księgowości, kierowców i konwojentów, pod warunkiem że podatnik określił na piśmie szczegółowy zakres czynności tych pracowników.

7. Przy wykonywaniu działalności w zakresie handlu, przemysłu gastronomicznego, usług transportowych w zakresie przewozu osób i ładunków środkami transportu wodnego śródlądowego oraz usług rozrywkowych do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i niepełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a przy wykonywaniu handlu i przemysłu gastronomicznego — ponadto osób zatrudnionych w celu nauki zawodu, zgodnie z przepisami o nauce zawodu w prywatnym handlu i gastronomii.

§ 7. Podatnicy opłacający kartę podatkową zwolnieni są od obowiązku uiszczania opłat związanych ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego.

§ 8. 1. Wysokość karty podatkowej ustala się:

- 1) dla podatników wykonujących działalność określoną w § 5 pkt 1, 4 i 6 — według stawek miesięcznych określonych w tabeli,
- 2) dla podatników wykonujących działalność określoną w § 5 pkt 2 i 3 — w granicach stawek miesięcznych określonych w tabeli, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiary tej działalności,
- 3) dla podatników wykonujących działalność określoną w § 5 pkt 5, w rodzajach usług wymienionych w lp. 1 części V tabeli — według stawek miesięcznych, a w lp. 2 tej tabeli — w granicach stawek miesięcznych, określonych w tabeli, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiary świadczonych usług.

2. W wypadkach, o których mowa w § 6 ust. 3, wysokość karty podatkowej ustala się według stawki określonej dla stanu zatrudnienia odpowiadającego łącznej liczbie wspólników i pracowników.

3. Jeżeli podatnik ma uprawnienie do wykonywania różnych rodzajów działalności, dla których przewidziane są różne wysokości stawek karty podatkowej, wysokość karty podatkowej ustala się według stawki właściwej dla tego rodzaju działalności, dla którego przewidziana jest najwyższa stawka.

4. Liczbę mieszkańców miejscowości określonych w tabeli przyjmuje się według stanu w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

5. Za miejscowość, w której wykonywana jest działalność, uważa się miejscowość wymienioną w uprawnieniu do wykonywania tej działalności. Jeżeli jednak podatnik wykonuje działalność nie wymagającą zorganizowanego zakładu i przeważającą część obrotu osiąga ze świadczeń wykonywanych w miejscowości, dla której ustalone są w tabeli różne stawki karty podatkowej, stawkę ustala się w wysokości właściwej dla tej miejscowości.

§ 9. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpi zwiększenie liczby mieszkańców danej miejscowości, w następnym roku podatkowym kartę podatkową ustala się według stawki właściwej dla tej miejscowości, z zastosowaniem obniżki o połowę różnicy pomiędzy tą stawką a stawką właściwą dla tej miejscowości przed wzrostem liczby mieszkańców.

§ 10. 1. Stawki karty podatkowej określone w częściach I i IV tabeli, obniża się:

- 1) o 20% dla podatników, którzy ukończyli do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia lub są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, jeżeli:
 - a) przy wykonywaniu rzemiosła nie zatrudniają pracowników, w tym również osób określonych w § 6 ust. 5 pkt 1, 3 i 4,
 - b) przy wykonywaniu przewozu osób taksówkami i dorożkami konnymi nie zatrudniają pracowników i członków rodziny,
- 2) o 10% dla podatników, którzy zatrudniają inwalidów zaliczonych przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, na każdego inwalidę.

2. W wypadkach określonych w § 6 ust. 3 obniżkę stawki karty podatkowej stosuje się, jeżeli wszyscy wspólnicy spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 1.

3. Na wniosek podatnika urząd skarbowy może obniżyć stawkę karty podatkowej określoną w części I tabeli, nie więcej jednak niż o 50% stawki:

- 1) w wypadkach szczególnie uzasadnionych w stosunku do podatników, o których mowa w ust. 1,
- 2) jeżeli rozmiar działalności podatnika, przy zatrudnieniu nie przekraczającym jednego pracownika, odbiega od rozmiaru przeciętnej działalności podobnego rodzaju, tak że określona w tabeli stawka byłaby oczywiście za wysoka.

4. Stawki karty podatkowej określone w części I tabeli, a w wypadkach określonych w ust. 1—3 — po zastosowaniu obniżek przewidzianych w tych przepisach, obniża się o 10% dla podatników mających tytuł mistrza

rzemiosła artystycznego i wykonujących rzemiosło artystyczne. Obniżka ta przysługuje w razie stwierdzenia przez właściwą izbę rzemieślniczą wykonywania rzemiosła artystycznego, po dokonaniu oceny działalności wytwórczej lub usługowej podatnika przez komisję rzemiosł artystycznych. Obniżkę przyznaje się poczynając od wskazanego przez izbę rzemieślniczą miesiąca, w którym podatnik rozpoczął wykonywanie rzemiosła artystycznego. Obniżkę cofa się poczynając od miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie wykonywania rzemiosła artystycznego. Izba rzemieślnicza zawiadamia urząd skarbowy o rozpoczęciu i zaprzestaniu wykonywania rzemiosła artystycznego przez podatnika.

5. W razie gdy podatnik wykonuje działalność wymienioną w § 5 pkt 2 i 3 w rozmiarach odbiegających od rozmiaru przeciętnej działalności tego samego rodzaju, tak że określone w częściach II i III tabeli stawki byłyby oczywiście niewłaściwe, stawki te mogą być na wniosek podatnika lub z urzędu obniżone lub podwyższone nie więcej jednak niż o 30%. Jeżeli w ramach wykonywanej działalności handlowej jest prowadzona sprzedaż artykułów pochodzenia zagranicznego, stawki określone w tabeli mogą być podwyższone o 50%.

6. Stawki karty podatkowej określone w części IV tabeli obniża się:

- 1) o 10% dla podatników wykonujących przewóz osób taksówkami i dorożkami konnymi bez zatrudnienia pracowników i członków rodziny, jeżeli działalność tę wykonywali co najmniej przez okres ostatnich 10 lat,
- 2) o 50% dla podatników wykonujących przewóz osób taksówkami bez zatrudnienia pracowników i członków rodziny, jeżeli są zatrudnieni w uspołecznionych zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy i działalność w zakresie tego przewozu wykonują własnym pojazdem za zgodą zakładu pracy; podatnicy ci nie korzystają z obniżek przewidzianych w pkt 1 i ust. 1 pkt 1.

§ 11. 1. W razie zatrudnienia przez podatnika przy wykonywaniu działalności w zakresie rzemiosła pełnoletnich członków rodziny, nie licząc małżonka, a w wypadkach określonych w § 6 ust. 3 — nie licząc małżonka jednego ze wspólników, a także w razie zatrudnienia osób, o których mowa w § 6 ust. 5 pkt 3, podwyższa się stawkę karty podatkowej z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób za miesiąc, w których była zatrudniona:

- 1) o 50% stawki określonej dla działalności wykonywanej bez zatrudnienia pracowników,
- 2) o 30% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu jednego pracownika,
- 3) o 20% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu dwóch pracowników,
- 4) o 15% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu trzech pracowników.

2. Zasadę określoną w ust. 1 stosuje się również w razie zatrudnienia przez podatnika każdej z osób, o których mowa w § 6 ust. 5 pkt 4 i ust. 6, z tym że podwyżka właściwej stawki karty podatkowej z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób wynosi odpowiednio: 30%, 20%, 15% i 10%.

§ 12. 1. Kartę podatkową opłaca podatnik, który złożył właściwemu urzędowi skarbowemu wniosek o zastosowanie karty podatkowej, zawarty w deklaracji według ustalonego wzoru, w terminie do dnia 31 grudnia roku po-

przedzającego rok podatkowy, od którego ma być zastosowana karta. Podatnik, który rozpoczął wykonywanie działalności w ciągu roku podatkowego, powinien złożyć wniosek przed rozpoczęciem tej działalności. Złożenie wniosku jest równoznaczne ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie objętym wnioskiem. Jeżeli do końca każdego roku podatkowego objętego opodatkowaniem kartą podatkową podatnik nie zgłosił zaprzestania na stałe wykonywania działalności, uważa się, że wykonuje on nadal działalność i że zgłosił obowiązek podatkowy na rok następny.

2. Do wniosku stosuje się odpowiednio odrębne przepisy dotyczące deklaracji składanych w związku ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

3. Podatnik może w terminie do końca roku podatkowego zrzec się zastosowania karty podatkowej poczynając od roku następnego.

§ 13. Podatnicy opłacają kartę podatkową bez wezwania w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za miesiąc grudzień — w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego.

Rozdział 3

Opłata skarbową.

§ 14. Opłatę skarbową zamiast podatków obrotowego i dochodowego uiszczają podatnicy wykonujący rzemiosło wyłącznie na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła, zwanego dalej „potwierdzeniem zgłoszenia”, w rodzajach rzemiosł określonych w części I tabeli — przy zatrudnieniu nie przekraczającym jednego pracownika.

§ 15. 1. Przepisy § 6 ust. 1, 3 i 5, § 8, § 9, § 10 ust. 1—4, § 11, § 12 ust. 3 i § 13 stosuje się odpowiednio do opłaty skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 2—6.

2. Nie wyłącza uiszczania opłaty skarbowej wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem obrotowym.

3. Do liczby pracowników nie wlicza się również pracowników, nie więcej niż dwóch, zatrudnionych okresowo, łącznie do dwóch miesięcy w ciągu roku podatkowego, za zgodą organu, który wydał potwierdzenie zgłoszenia, przy wykonywaniu rzemiosł: mechanika pojazdowa, blacharstwo pojazdowe, lakiernictwo pojazdowe, mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne drobne usługi nie związane z ich naprawą, blacharstwo budowlane, murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, malarstwo i tapetiarstwo oraz zdunstwo.

4. Stawki opłaty skarbowej określone w części I tabeli obniża się o 80% dla podatników, którzy są zatrudnieni w społeczniowanych zakładach pracy w pełnym wymiarze godzin, jeżeli wykonują za zgodą zakładu pracy wyłącznie usługi i nie zatrudniają pracownika oraz osób, o których mowa w ust. 3 i w § 6 ust. 5; podatnicy ci nie mogą równocześnie korzystać z obniżek przewidzianych w § 10 ust. 1—4.

5. W razie zatrudnienia przez podatnika pracowników, o których mowa w ust. 3, podwyższa się opłatę skarbową z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób w sposób określony w § 11 ust. 1; w tym wypadku nie przysługuje obniżka przewidziana w § 10 ust. 1.

6. Opłatę skarbową pobiera się od podatników, którzy we wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia zgłoszą wykonywanie rzemiosła w warunkach dopuszczających opodatkowanie w tej formie. Podatnik może zrzec się zastosowania opłaty skarbowej.

§ 16. Ulgi podatkowe i zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego stosuje się odpowiednio w zakresie opłaty skarbowej.

Rozdział 4

Ryczałt umowny.

§ 17. 1. Podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu umownego mogą opłacać podatnicy wykonujący działalność w zakresie:

1) rzemiosł:

- a) budowlanych — przy zatrudnieniu najwyżej ośmiu pracowników,
- b) w zakresie środków transportu, wytwarzania wyrobów ceramiki budowlanej oraz rzemiosł spożywczych — przy zatrudnieniu najwyżej sześciu pracowników, a za zgodą organu, który wydał zezwolenie na wykonywanie rzemiosła — przy zatrudnieniu określonym w tym zezwoleniu,
- c) pozostałych rzemiosł — przy zatrudnieniu najwyżej sześciu pracowników,

2) handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem handlu żywcem — przy zatrudnieniu najwyżej dwóch pracowników,

3) przewozu osób i towarów pojazdem mechanicznym lub konnym — przy używaniu jednego pojazdu,

4) przemysłu gastronomicznego — przy zatrudnieniu najwyżej dziesięciu pracowników,

5) usług hotelarskich:

- a) polegających na prowadzeniu pensjonatów — przy zatrudnieniu najwyżej ośmiu pracowników,
- b) pozostałych — przy zatrudnieniu najwyżej czterech pracowników,

6) pozostałych usług, z wyjątkiem biur pisania podań, prowadzenia ksiąg oraz wykonywania usług pogrzebów — przy zatrudnieniu najwyżej dwóch pracowników; ograniczenie zatrudnienia pracowników nie dotyczy działalności w zakresie prowadzenia żłobków i przedszkoli,

7) wytwórczości ludowej i artystycznej,

8) wolnych zawodów w zakresie służby zdrowia, jeżeli podatnik jest równocześnie zatrudniony, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w jednostkach gospodarki społecznej w pełnym wymiarze godzin lub jest zwolniony od obowiązku tego zatrudnienia.

2. Ograniczenia stanu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się do podatników, którzy wykonują świadczenia na eksport w rozmiarach odpowiednich do stanu zatrudnienia.

3. Stan zatrudnienia pracowników przy wykonywaniu rodzajów działalności określonych w ust. 1 i 2 nie może być jednak wyższy od określonego w posiadanym przez podatnika uprawnieniu do wykonywania tej działalności.

4. W rodzajach rzemiosł, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wykonywanych na podstawie zezwolenia, do liczby pracowników wlicza się również osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę nakładczą.

5. Do liczby pracowników nie wlicza się zatrudnionych członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a ponadto:

- 1) w zakładach rzemieślniczych:
 - a) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, w w liczbie określonej przez przepisy o nauce zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy,
 - b) czeladników w liczbie do dwóch lub absolwentów szkół zawodowych w liczbie do dwóch przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej; nie wyłącza jednak zastosowania ryczałtu okresowe zatrudnienie — za zgodą organu, który wydał uprawnienie do wykonywania rzemiosła — więcej niż dwóch takich czeladników lub absolwentów, jeżeli to zatrudnienie następuje na miejsce czeladnika lub absolwenta, którego 24-miesięczny okres zatrudnienia upływa nie później niż w ciągu 3 miesięcy,
 - c) emerytów lub rencistów — nie więcej niż dwóch,
 - d) pracowników nie zatrudnionych bezpośrednio przy wykonywaniu rzemiosła na podstawie zezwolenia, a mianowicie zatrudnionych przy sprzedaży wyrobów, przyjmowaniu zleceń na usługi, utrzymywaniu czystości, prowadzeniu kasy i księgowości, kierowców i konwojentów, pod warunkiem że podatnik określił na piśmie szczegółowy zakres czynności tych pracowników,
- 2) w zakładach handlowych, przemysłu gastronomicznego i usług hotelarskich — osób zatrudnionych w celu nauki zawodu, a w zakładach przemysłu gastronomicznego — także osób zatrudnionych przy wykonywaniu działalności rozrywkowej.

§ 18. 1. Podatnicy, o których mowa w § 17 ust. 1, opłacają ryczałt, jeżeli:

- 1) wykonują w ramach jednego zakładu jeden lub więcej rodzajów działalności wymienionych w § 17 ust. 1, na podstawie uprawnień przewidzianych w odrębnych przepisach,
- 2) przy wykonywaniu rzemiosła nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę, jak i z usług innych zakładów lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne, których podatnik nie może wykonać we własnym zakresie,
- 3) nie wykonują sami ani ich małżonkowie innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; nie wyłącza jednak zastosowania ryczałtu wykonywanie:
 - a) przez podatnika lub jego małżonka we własnym imieniu działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach wodnych o mocy oddawanej do 5.000 kilowatów oraz działalności opodatkowanej w formach ryczałtowych od przychodów: ze zrywki i wywozu drewna z lasów przy użyciu ciągników, z hodowli lisów i norek oraz z pozyskiwania i sprzedaży odpadów pożytkowych i produkcyjnych,
 - b) przez małżonka we własnym imieniu działalności opodatkowanej w formie ryczałtu umownego; jeżeli jednak działalność jest wykonywana przez wspólników (ust. 2), wykonywana przez małżonka wspólnika działalności podlegającej podatkowi obrotowemu wyłącza zastosowanie ryczałtu zarówno spółce, jak i małżonkowi wspólnika.

2. Ryczałt może być opłacany również, w razie gdy działalność jest wykonywana przez wspólników, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy są wymienieni w uprawnieniu do wykonywania tej działalności oraz, że łączna liczba wspólników i zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności.

3. W razie wykonywania w ramach jednego zakładu więcej niż jednego rodzaju działalności, łączne zatrudnienie nie może przekroczyć stanu zatrudnienia określonego w § 17 ust. 1 dla rodzaju działalności, dla którego przewidziano najwyższy stan zatrudnienia, a w poszczególnych rodzajach działalności — stanu zatrudnienia przewidzianego dla tych rodzajów działalności.

§ 19. Wysokość ryczałtu ustala się na okres jednego roku podatkowego.

§ 20. Ryczałt może być zastosowany do podatnika, który przy zgłoszeniu obowiązku podatkowego złoży organowi podatkowemu wniosek według ustalonego wzoru o zastosowanie ryczałtu.

§ 21. 1. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu podstawę stanowi całoroczna działalność podatnika bez uwzględnienia przerw w jej wykonywaniu. Jeżeli jednak ustalony ryczałt dotyczy takiego rodzaju działalności, która z reguły w danej miejscowości jest wykonywana w ciągu roku podatkowego najwyżej przez okres 10 miesięcy i podatnik we wniosku o zastosowanie ryczałtu określi miesiące, w których nie będzie wykonywał działalności, przy ustalaniu wysokości ryczałtu na cały rok podatkowy podstawę stanowi okres wykonywania działalności określony przez podatnika; w takim wypadku w decyzji w sprawie ustalenia wysokości ryczałtu określa się miesiące roku podatkowego, w których podatnik będzie wykonywał działalność.

2. Jeżeli działalność jest wykonywana przez wspólników, ustala się łączny wymiar ryczałtu dla spółki.

3. Izba skarbowa może, na wniosek właściwej izby rzemieślniczej, zastosować na terenie województwa obniżkę wysokości ryczałtu nie więcej niż o 10% dla podatników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego i wykonujących rzemiosło artystyczne. Obniżka ta może dotyczyć wszystkich lub niektórych rodzajów rzemiosła artystycznych, których rozwój na terenie województwa jest szczególnie potrzebny. W takich wypadkach przepis § 10 ust. 4 w zakresie postępowania przy przyznawaniu i cofaniu obniżki stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. Podatnicy opłacają ryczałt bez wezwania w równych ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za miesiąc grudzień w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego. Na wniosek podatnika urząd skarbowy może ustalić raty miesięczne w różnej wysokości, uwzględniającej w szczególności sezonowość wykonywanej działalności.

2. Do czasu doręczenia decyzji w sprawie ryczałtu podatnicy, którzy złożyli wniosek o zastosowanie ryczałtu, obowiązani są wpłacać na poczet ryczałtu w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły kwoty odpowiadające miesięcznej racie ryczałtu, miesięcznej kwocie karty podatkowej lub opłaty skarbowej za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach — kwoty odpowiadające średniej kwocie zaliczki miesięcznej na te podatki za rok ubiegły.

3. Podatnicy, którzy utracili warunki do opłacania karty podatkowej lub opłaty skarbowej w ciągu roku podatkowego i zgłosili wniosek o zastosowanie ryczałtu, obowiązani są wpłacać miesięczne kwoty karty podatkowej lub opłaty skarbowej.

4. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy w formie innego ryczałtu niż ryczałt umowny lub karta podatkowa albo rozpoczną wykonywanie działalności w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły.

5. Jeżeli wpłacone kwoty, zgodnie z ust. 2—4, okazały się niższe od kwoty przypadającej do uiszczenia na podstawie decyzji w sprawie ryczałtu na bieżący rok podatkowy, powstałą różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji.

§ 23. 1. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są prowadzić ewidencję sprzedaży w książce ewidencji sprzedaży.

2. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie:

- 1) handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów,
- 2) przemysłu gastronomicznego, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 3) przewozu osób i ładunków środkami transportu wodnego śródlądowego,
- 4) usług rozrywkowych, z wyjątkiem lekcji tańca,

przy zatrudnieniu najwyżej jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny, nie licząc małżonka.

§ 24. 1. Do książki ewidencji sprzedaży wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i kredytowej wyrobów, towarów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również zaliczki otrzymane na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży.

2. W razie dokonywania sprzedaży przez więcej niż jedną osobę, ewidencja sprzedaży może być prowadzona przez każdą z tych osób w odrębnej książce.

3. Książka ewidencji sprzedaży powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.

4. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi podatkowemu.

5. Codziennie oraz po zakończeniu każdego miesiąca należy zsumować zapisy w książce ewidencji sprzedaży. W razie prowadzenia ewidencji sprzedaży w więcej niż w jednej książce (ust. 2), po zakończeniu każdego miesiąca zapisy sum miesięcznych z poszczególnych książek należy przenieść do jednej książki i zsumować. Po zakończeniu roku należy sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne roczne zestawienie sum miesięcznych i zsumować je. Zapisów należy dokonywać atramentem lub długopisem.

6. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów, towarów i usług nie dotyczy:

- 1) podatników, którzy wystawiają rachunki w każdym wypadku sprzedaży,
- 2) podatników wykonujących działalność wyłącznie w zakresie rzemiosł: piekarstwo oraz usługowy przemiał,

przerób i śrutowanie zbóż, którzy stosownie do odrębnych przepisów obowiązani są prowadzić właściwą dokumentację wypieku bądź przemiału (śrutowania). Podatnicy ci wpisują do książki sumy miesięcznych obrotów wynikające z kopii wystawianych rachunków lub książki wypieku albo właściwej dokumentacji przemiałowej.

7. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów i usług nie dotyczy również podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosł: rzeźnictwo i wędliniarstwo, cukiernictwo, cukiernictwo wraz z piekarstwem, kuchmistrzostwo oraz wytwarzanie napojów chłodzących, jeżeli sprzedaż tych napojów dokonywana jest bezpośrednio konsumentom. Podatnicy ci wpisują do książki dzienne sumy sprzedaży.

8. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży powstaje od pierwszego dnia okresu, którego dotyczy wniosek o zastosowanie ryczałtu.

9. Książki ewidencji sprzedaży powinny być złożone organowi podatkowemu w terminie do dnia 7 stycznia roku następującego po roku podatkowym, a w razie likwidacji działalności w ciągu roku podatkowego — w terminie płatności ostatniej raty miesięcznej.

Rozdział 5

Przepisy wspólne.

§ 25. 1. Jeżeli wniosek o zastosowanie karty podatkowej nie zostanie uwzględniony, a podatnik wykonuje działalność w warunkach uprawniających do zastosowania ryczałtu, urząd skarbowy w decyzji odmawiającej zastosowania karty podatkowej zawiadamia podatnika o możliwości opłacania ryczałtu, gdy podatnik zgłosi wniosek o zastosowanie tej formy opodatkowania w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Jeżeli z wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia wynika brak warunków do opłacania przez podatnika opłaty skarbowej, a podatnik w terminie siedmiu dni od daty wydania potwierdzenia zgłoszenia nie zgłosi obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym, urząd skarbowy wzywa podatnika do zgłoszenia tego obowiązku w terminie siedmiu dni. Jeżeli podatnik wykonuje działalność w warunkach uprawniających do zastosowania karty podatkowej lub ryczałtu, urząd skarbowy jednocześnie zawiadamia go o możliwości zastosowania jednej z tych form opodatkowania, pod warunkiem zgłoszenia w tym terminie właściwego wniosku.

3. Jeżeli brak jest warunków do zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu, podatnik jest obowiązany do opłacania podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Podatnicy korzystający do tychczas ze zwolnienia od obowiązku prowadzenia ksiąg obowiązani są do założenia i prowadzenia ksiąg (handlowych, podatkowych), poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została im doręczona ostateczna decyzja odmawiająca zastosowania karty podatkowej lub ryczałtu.

§ 26. 1. Podatnikowi przysługuje zrzeczenie się zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W razie zrzeczenia się zastosowania opłaty skarbowej podatnik obowiązany jest zgłosić obowiązek podatko-

wy w podatku obrotowym. W tym wypadku, jeżeli podatnik wykonuje działalność w warunkach uprawniających do opłacania karty podatkowej lub ryczałtu, może zgłosić wniosek o zastosowanie takiej formy opodatkowania w terminie siedmiu dni od daty zrzeczenia się. W razie zaś zrzeczenia się zastosowania karty podatkowej, jeżeli podatnik wykonuje działalność w warunkach uprawniających do opłacania ryczałtu, może w tym samym terminie zgłosić wniosek o zastosowanie tej formy opodatkowania.

3. W razie zrzeczenia się zastosowania opłaty skarbowej lub karty podatkowej, jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2, oraz w razie zrzeczenia się zastosowania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Obowiązek zaprowadzenia ksiąg, jeżeli podatnik dotychczas nie miał obowiązku ich prowadzenia; powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu.

§ 27. 1. W razie rozpoczęcia wykonywania działalności w ciągu roku podatkowego kartę podatkową, opłatę skarbową lub ryczałt za pierwszy miesiąc ustala się w pełnej wysokości należnej za ten miesiąc, chyba że wykonywanie działalności rozpoczęło po dniu 15 tego miesiąca; wówczas ustala się kartę podatkową, opłatę skarbową lub ryczałt za okres od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do końca miesiąca w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.

2. W razie zaprzestania na stałe wykonywania działalności w ciągu roku podatkowego i zgłoszenia tego urzędowi skarbowemu, kartę podatkową, opłatę skarbową lub ratę ryczałtu za ostatni miesiąc wykonywania działalności pobiera się w pełnej wysokości należnej za ten miesiąc, chyba że zaprzestanie działalności nastąpiło przed dniem 16 tego miesiąca; w tym wypadku pobiera się kartę podatkową, opłatę skarbową lub ratę ryczałtu za okres do dnia zaprzestania działalności w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.

§ 28. 1. W razie zgłoszenia przez podatnika przerwy w wykonywaniu działalności nie pobiera się karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu za pełny okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 10 dni w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień przerwy. Zgłoszenie przerwy przez podatnika powinno nastąpić w terminie trzech dni od jej rozpoczęcia. Nie uwzględnia się przerw w wykonywaniu działalności, które zostały uwzględnione przy ustalaniu ryczałtu umownego (§ 21 ust. 1 zdanie drugie).

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników wykonujących przewóz osób taksówkami i dorożkami konnymi. Podatnicy ci obowiązani są prowadzić książkę ewidencji przerw w wykonywaniu działalności. Przed rozpoczęciem zapisów książka powinna być przedstawiona do poświadczenia urzędowi skarbowemu.

3. Zapisy w książce ewidencji przerw powinny być potwierdzone, w razie przerwy spowodowanej chorobą — przez właściwą organizację samorządu społeczno-zawodowego podatników na podstawie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy, a w pozostałych wypadkach — przez organ właściwy do wydawania uprawnień do wykonywania działalności zarobkowej, któremu uprawnienie powinno być złożone na okres przerwy.

4. Książka ewidencji przerw powinna być zbroszowana, ponumerowana i zawierać: liczbę porządkową, datę

wpisu, okres przerwy, przyczynę przerwy oraz potwierdzenie zapisu przez organizację lub organ, o których mowa w ust. 3. Zapisy powinny być dokonywane atramentem lub długopisem na oddzielnej karcie dla każdego półroczu roku podatkowego.

5. Książka ewidencji przerw za pierwsze półrocze roku podatkowego powinna być złożona urzędowi skarbowemu w terminie do dnia 7 lipca tego roku, a za drugie półrocze — w terminie do dnia 7 stycznia roku następującego po roku podatkowym.

6. Od podatników, o których mowa w ust. 2—5, nie pobiera się karty podatkowej lub ryczałtu za każdy pełny okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 3 dni w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień przerwy.

§ 29. 1. Podatnicy opłacający kartę podatkową, opłatę skarbową lub ryczałt, jeżeli przy wykonywaniu działalności zatrudniają pracowników, w tym również wymienionych w § 6 ust. 4—6, § 15 ust. 3 i § 17 ust. 5, z wyjątkiem małżonka, obowiązani są prowadzić książkę ewidencji zatrudnienia tych osób. Przed rozpoczęciem zapisów książka powinna być przedstawiona do poświadczenia urzędowi skarbowemu.

2. Książka ewidencji zatrudnienia powinna być zbroszowana, ponumerowana i zawierać: liczbę porządkową, imię i nazwisko osoby zatrudnionej, datę rozpoczęcia i zakończenia pracy przez tę osobę oraz adnotacje o przerwach w zatrudnieniu. Zapis dotyczący zatrudnienia danej osoby powinien być dokonany nie później niż przed rozpoczęciem pracy przez tę osobę.

§ 30. 1. Podatnicy opłacający kartę podatkową, opłatę skarbową lub ryczałt obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia albo we wniosku o zastosowanie karty podatkowej lub ryczałtu, a jeżeli małżonek podatnika prowadzi odrębną działalność zarobkową na terenie objętym właściwością innego urzędu skarbowego — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka, a mianowicie:

- 1) o zmianach, które powodują utratę warunków do opłacania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu,
- 2) o następujących zmianach, które mają wpływ na wysokość karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu: o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca wykonywania działalności, o zmianach rodzaju i zakresu wykonywanej działalności, o zmianie pojazdu przy wykonywaniu przewozu mechanicznego, o zmianie liczby godzin przeznaczonych na wykonywanie wolnych zawodów w zakresie służby zdrowia,
- 3) o rozpoczęciu wykonywania działalności w okresie, za który nie został ustalony ryczałt, jeżeli wykonują działalność, która z reguły nie jest wykonywana przez okres całego roku, i w związku z tym za podstawę do ustalenia ryczałtu przyjęto okres wykonywania działalności podany przez podatnika (§ 21 ust. 1 zdanie drugie).

2. Nie uważa się za zwiększenie stanu zatrudnienia czasowego zatrudnienia pracownika lub pełnoletniego członka rodziny na miejsce nieobecnego stałego pracownika, którego nieobecność jest uzasadniona szczególnymi względami, np. chorobą, urlopem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, i trwa nieprzerwanie co najmniej 10 dni.

3. O zmianach, o których mowa w ust. 1, podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie urząd skarbowy najpóźniej w terminie siedmiu dni od powstania okoliczności powodujących zmiany. Jeśli zawiadomienie dotyczy zatrudnienia osoby, o której mowa w § 6 ust. 6 i w § 17 ust. 5 pkt 1 lit. d), należy w nim również podać szczegółowy zakres czynności, które osoba ta ma wykonywać.

§ 31. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 30 ust. 1 pkt 2, zmiana wysokości karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu następuje poczynając od miesiąca, w którym zaszły okoliczności powodujące zmianę. Należność za ten miesiąc pobiera się w wysokości 1/30 dotychczasowej miesięcznej należności za każdy dzień części miesiąca przed dniem, w którym nastąpiła zmiana, zwiększonej lub zmniejszonej o 1/30 nowej miesięcznej należności za każdy dzień pozostałej części tego miesiąca.

§ 32. 1. Zwiększenie stanu zatrudnienia ponad stan przyjęty przy ustalaniu karty podatkowej lub ryczałtu przez podatników opłacających odrębnie podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze świadczeń na eksport, uzasadnione odpowiednią do zwiększonego stanu zatrudnienia wielkością świadczeń na eksport, nie powoduje utraty warunków do opłacania karty podatkowej lub ryczałtu albo zmiany wysokości opodatkowania w formie karty podatkowej, jeżeli:

- 1) zostały zachowane pozostałe warunki opłacania podatków w tych formach,
- 2) każdorazowe zwiększenie stanu zatrudnienia zostanie zgłoszone urzędowi skarbowemu,
- 3) na zwiększenie stanu zatrudnienia ponad liczbę pracowników przewidzianą w obowiązujących przepisach podatnik uzyska zgodę właściwego organu,
- 4) zwiększenie stanu zatrudnienia spowodowało osiągnięcie przez podatnika odpowiedniej do zwiększonego stanu zatrudnienia wysokości obrotów ze świadczeń na eksport.

2. Urząd skarbowy obniża tymczasowo wysokość ryczałtu za miesiące, w których podatnik wykonuje świadczenia na eksport, do wysokości odpowiadającej obrotom ze świadczeń na rynek krajowy. Obniżenie to następuje na wniosek podatnika złożony po rozpoczęciu wykonywania świadczeń na eksport. Podatnik jest obowiązany powiadomić urząd skarbowy o zaprzestaniu wykonywania świadczeń na eksport w terminie do końca miesiąca, w którym zaprzestał wykonywania tych świadczeń.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, organ podatkowy po zaprzestaniu przez podatnika wykonywania świadczeń na eksport, dokonuje rozliczenia za miesiące, w których wykonywane były świadczenia na eksport, i wydaje decyzje w sprawie zmiany wysokości ryczałtu od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy.

§ 33. 1. Podatnicy, którzy zawiadomią urząd skarbowy o utracie warunków do uiszczania opłaty skarbowej, są obowiązani opłacać podatki obrotowy i dochodowy, poczynając od miesiąca, w którym nastąpiła utrata tych warunków. Do podatników tych za tę część roku, w której nie przysługuje im zastosowanie opłaty skarbowej, może być zastosowana karta podatkowa lub ryczałt, jeżeli wykonują działalność w warunkach uzasadniających zastosowanie tych form opodatkowania i zgłoszą odpowiedni wniosek w terminie określonym w § 30 ust. 3.

2. Podatnicy, którzy zawiadomią urząd skarbowy o utracie warunków do opłacania karty podatkowej, są obowiązani opłacać podatki obrotowy i dochodowy na

ogólnych zasadach lub w formie ryczałtu, poczynając od miesiąca, w którym nastąpiła utrata tych warunków. Do podatników tych za tę część roku, w której nie przysługuje im karta podatkowa, może być zastosowany ryczałt, jeżeli wykonują działalność w warunkach uzasadniających zastosowanie tej formy opodatkowania i złożą odpowiedni wniosek w terminie określonym w § 30 ust. 3.

3. Podatnicy, którzy zawiadomią organ podatkowy o utracie warunków do opłacania ryczałtu, są obowiązani opłacać podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach, poczynając od miesiąca, w którym nastąpiła utrata tych warunków.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1—3, obowiązani są do założenia właściwych ksiąg od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata warunków do opłacania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu, chyba że są zwolnieni od tego obowiązku, a ponadto podatnicy, o których mowa w ust. 1 i 2 — do uiszczania opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

5. Do podatników, o których mowa w ust. 1—3, podlegających za część roku opodatkowaniu na ogólnych zasadach, za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za ten okres przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się zasadę określoną w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192).

§ 34. 1. Podatnicy, którzy:

- 1) podadzą we wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia albo we wniosku o zastosowanie karty podatkowej lub ryczałtu dane niezgodne ze stanem faktycznym, powodujące nieuzasadnione zastosowanie karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu bądź ustalenie wysokości karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu w kwocie niższej od należnej,
- 2) prowadzą nierzetelnie (niezgodnie ze stanem faktycznym) ksiązkę ewidencji zatrudnienia bądź mimo obowiązku nie prowadzą jej w ogóle,
- 3) nie zawiadomią urzędu skarbowego o zmianach powodujących utratę warunków do opłacania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu albo mających wpływ na podwyższenie wysokości karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu bądź w zawiadomieniu podadzą dane w tym zakresie niezgodne ze stanem faktycznym,
- 4) osiągną udowodniony obrót oczywiście wyższy od możliwego do uzyskania w warunkach zgłoszonych we wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia lub we wniosku o zastosowanie karty podatkowej albo w zawiadomieniu o zmianach i okoliczność ta zostanie potwierdzona przez właściwą organizację samorządu społeczno-zawodowego na podstawie opinii biegłego.

zostaną wyłączeni z zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu i będą opłacać podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy. Podatnikom tym nie ustala się również w okresie dwóch następnych lat podatkowych karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu oraz innych form zryczałtowanego opodatkowania, z wyjątkiem określonych w § 6 ust. 1 pkt 3 i § 18 ust. 1 pkt 3 lit. a).

2. Utrata warunków do opłacania karty podatkowej i opłaty skarbowej powoduje obowiązek uiszczania opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego. W wypadkach określonych w ust. 1 obowiązek założenia właści-

wych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została doręczona ostateczna decyzja wyłączająca podatnika z zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu.

§ 35. W razie wyłączenia podatnika z zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu kwoty wpłacone z tego tytułu zalicza się na opłatę związaną ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego oraz na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy, ustalone na ogólnych zasadach.

§ 36. Podatnikowi przysługuje zrzeczenie zastosowania karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji zmieniającej wysokość karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu. Przepisy § 26 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 37. 1. Wniosek o zastosowanie karty podatkowej lub ryczałtu za okres od dnia 1 sierpnia 1983 r. powinien być złożony w terminie do dnia 31 sierpnia 1983 r.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy podatników opłacających w okresie do dnia 31 lipca 1983 r. kartę podatkową lub opłatę skarbową, jeżeli ta forma opodatkowania nadal im przysługuje.

3. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy także podatników, którzy we właściwym terminie złożyli wniosek o zastosowanie ryczałtu umownego na 1983 rok.

4. Podatnicy mogą w terminie do dnia 31 sierpnia 1983 r. zrzec się zastosowania na okres od dnia 1 sierpnia 1983 r. karty podatkowej, opłaty skarbowej lub ryczałtu umownego.

§ 38. Podatnik, dla którego w części I tabeli określono niższy stan zatrudnienia od przewidzianego w części I tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia wymienio-

nego w § 40, może opłacać kartę podatkową do dnia 31 grudnia 1983 r. W takim wypadku przy ustalaniu wysokości karty podatkowej za okres wyższego stanu zatrudnienia należy zastosować podwyżkę stawki określonej w tabeli proporcjonalną do nadwyżki stanu zatrudnienia w danym miesiącu. Podwyżkę tę dolicza się do stawki miesięcznej określonej w tabeli.

§ 39. 1. Podatnikom, którzy opłacali w roku 1982 ryczałt umowny i we właściwym terminie złożyli wnioski o zastosowanie tego ryczałtu na rok 1983, a ryczałt ten nie został ustalony do dnia wejścia w życie rozporządzenia, ustala się ryczałt umowny za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 lipca 1983 r. w wysokości odpowiadającej sumie miesięcznych kwot, jakie powinni wpłacać na poczet ryczałtu, zgodnie z rozporządzeniem wymienionym w § 40, chyba że nie zachowali warunków określonych do opłacania ryczałtu określonych w tym rozporządzeniu lub zaszły zmiany w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku.

2. Podatnikom, w których działalności zaszły zmiany w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku o zastosowanie ryczałtu, wysokość ryczałtu za okres od miesiąca, w którym zaszły zmiany, do dnia 31 lipca 1983 r., ustala się według przepisów obowiązujących do tego dnia.

§ 40. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1982 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła (Dz. U. Nr 6, poz. 47 i z 1983 r. Nr 1, poz. 6).

§ 41. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące ryczałtu umownego oraz przepisy § 32 obowiązują do dnia 31 grudnia 1983 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1983 r. (poz. 196).

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK KARTY PODATKOWEJ I OPŁATY SKARBOWEJ

(w złotych)

Część I. Rzemiosło.

Objaśnienia:

1. Stawki oznaczone cyframi:

- „0” dotyczą działalności wykonywanej bez zatrudnienia pracowników,
- „1” dotyczą działalności wykonywanej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
- „2” dotyczą działalności wykonywanej przy zatrudnieniu 2 pracowników,
- „3” dotyczą działalności wykonywanej przy zatrudnieniu 3 pracowników.

2. Za pracowników nie uważa się osób wymienionych w § 6 ust. 5 i 6 oraz § 15 ust. 3 rozporządzenia.
3. Przy wykonywaniu działalności na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła i zatrudnieniu nie przekraczającym 1 pracownika w rodzajach rzemiosł oznaczonych gwiazdką („*”) stosuje się opłatę skarbową.
4. Przy wykonywaniu rzemiosł: konwisarstwo, kowalstwo, mechanika maszyn, elektromechanika sprzętu medycznego i laboratoryjnego, mechanika precyzyjna, elektromechanika oraz tapicerstwo, dopuszczalne jest — poza usługami — wykonywanie produkcji w rozmiarze nie przekraczającym 20% obrotu rocznego.